

משפט גמבי

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

חמנה אי

היינז: הפיזימה היא כל חיי חמיד, רק את זאת אני כי הפיזימה אין כמוה. מה דרוש לי עוד? זהב, ארמון, אוהות כבוד? כל זה למה לי אם יש פיזימה לי?

אני מומחה לייעול. אני יודע בדיוק בכמה שניות אפשר לחסור זוג פיזימות. אני יכול למדוד כל דבר שהוא, ואז, בואו אמי לביח החרושת. להתחיל? מהרו בחורות. אני עומד כאן עם ה" שעון. אה, הנה בא יושב האש ההסתדרות. הוא באמת ברנש סיקה. הוא יודע כל מה שקורה כאן.

יו"ר: האם מישהו ראה את סל המזון שלי? הוא אבד לי.

היינז: אתה רואים? סיקה ממזן

יו"ר: הנאווה בבנות...

בתי: או-רו, מה אתך?

היינז: הוא אינו חמיד ככה, הוא גם בעל אוסי שונה לגמרי.

ג'ר: (נכנס) העניין מתקדם, יושב ראש?

יו"ר: (צועק) אם לא נקבל תוספת של שש וחצי פרוטות עד הראשון לחדש הבא - שביחה כללית!

ג'ר: נסלאן

יו"ר: בבקשה. (שניהם יוצאים)

היינז: או-או, הנה הוא. הנה בא הבוס שלי, מר הסלר. הא לך הון. הון ב"ה" הידיעה? הוא יודע לכלכל כל פרוטה. (הסלר נכנס, מרים חוט מהרצפה ומראה כעס)

הסלר: בזבוז, חמיד בזבוז. כבו את האורות הארוזים! כל כך עשיר אינני! אימה המזכירה שלי? גלדיס?

גלדיס: כן, מר הסלר.

הימנז: איך שאני אוהב אותה!

הסלר: אימה המנהל החדש?

גלדיס: נעלם, הנה מיבל. היא חדע. (מיבל נכנסת)

- מיבל: הוא במביבה, מר הסלר.
- הסלר: חפשי אותו למעני.
- מיבל: כן, מר הסלר. (יוצאת)
- הסלר: הנה, אכתיב לך מכתב.
- גלדיס: כן, מר הסלר.
- הסלר: לועד ההנהלה: תביעה הסועלים לחוספת של שש וחצי פרוטות מיו-תרת בהחלט. היינז!
- היינז: כן, מר הסלר.
- הסלר: חמש העבודה כרגיל.
- היינז: כן, מר הסלר. (הסלר וגלדיס יוצאים. הסלר ממשיך להכתיב. היינז מוציא את הסטומוטש). נו, נו, בחורות. קצב, קצב, הסטומוטש כבר פועל. מהרו! אין די זמן. (דוסק בקצב) מהרו!

תמונה ב'

- בחורות: מתרי, מהרו... אין די זמן, אין די זמן....
- מרנץ עם השעון (2) ומחוב דקות לא ירצה תפוח שירפה הגב והיד הכאב והגוף אינו זקוף כמו בטון. כקנה רצועת המרוץ עם השעון.
- היינז: מהרו, בחורות. מחקת השעון, מחקת השעון. מהרו. (הבחורות חוזרות על הפסגון)
- בחור א': כמה זמן יעבור עד שהסלר יתננו חוספת שש וחצי פרוטות?
- בחור ב': איך, לעזאזל, איך אוכל לנהל מכונית הגונה במשכורת מסריחה?
- בחורה א': והברנש המנהל שלנו?
- בחורה ב': הוא חמוד.
- בחורה ג': לא יאריך זמן.
- סופסי: אך הוא חצוף, ברנש זה מעלינו.
- ברנדה: אני חמיד נמשכה אל בחור עם דם.
- מיי: את חמיד נמשכה לכל בחורן (כלן צוחקות. היינז נכנס)
- היינז: נו, נו, בחורות. לחרול לצחק. הזמן יקר, הזמן יקר. טסמים סוז'יטן (יוצא)

- בחורות: בזבז, בזבז.
- היינו: (משיב את ראשו) מחרון (יוצא שוב)
- (בחורות חוזרות על המזמון, טעמונים נשמעים לזמן ארוחת צהרים)
- בחורה גי: הי, מרים, את רוצה לאכול אחי?
- בחורה די: כמובן!
- (סיד סירק נכנס עם טשרלי ומאחוריהם זוחל ט שני עוזרים משועמם- ינו נורא, נושאים ארגז לכלים)
- סיד: נתקן את זה בזמן הארוחה.
- עוזר אי: הברנש הזה לא יאריך זמן.
- עוזר בי: הוא כמו עצם בגרון.
- סיד: חן לי מברג. (עוזר אי קו לאט עם מברג)
- עוזר אי: שמעת כמה משלמים בבית החרושת לחתונות? הרבה יותר מכאן. (מיבל נכנסת)
- סיד: מברג (העוזר זורק אליו את המברג)
- מיבל: מר סורק!
- סיד: כן, מיבל!
- מיבל: מר הסלר רוצה לראות אותך חייף ומיד.
- סיד: צריך לגמור כאן.
- מיבל: אבל מר הסלר אינו אוהב לחכות. אחה כבר המנהל השלישי שלנו השנה.
- סיד: והאחרון. אני נשאר כאן.
- עוזר אי: ככה!
- סיד: חן לי סטיש.
- מיבל: אני אגיד לו כי אתה עסוק.
- סיד: תודה לך.
- עוזר אי: ודע לך. משלמים הרבה יותר מאשר כאן אפילו אצל הקברנום.
- סיד: אולי תצריע את עצמך שח למשרת מודד קברים. חוכל לשכב שם כל היום ולא יזרז אותך. אבל בינתיים תמהר. (סיד דוחף את העוזר והוא נופל ארצה).
- עוזר אי: הו! אל תעיז!
- סיד: כבר העזתי. (טובר לטשרלי) יש לך ברגים?
- עוזר אי: אני אסדר אותך. אלך אל ועד הסדר.

- סיד: לך. יהיה לך מה לעשות.
- עוזר אי: אלי לא מחנהגים כך... ודוקא ביד המצועת
- סיד: לך כבר?
- משרלי: ועד הסדר יכול לעשות מזה גלגן גדול.
- סיד: הכל כאן בלגן?
- משרלי: חתרגל לזה. אך יש צורך בברגים יוחר גדולים. אני הולך לה-
ביא אוחה. (יוצא)
- סיד: (לעוזר בי) לך לעזור לוג (שני יוצא)
- היינז: (נכנס ואחריו הסלר וגלדים) מר הסלר מחפש אותך.
- הסלר: איסה נרדמת?
- סיד: הייתי צריך לתקן משהו כאן.
- הסלר: הכיחי שתבוא.
- גלדים: אל חשינו לב אליו, סיד.
- סיד: חודה. (היינז רץ לגלדים ומחזיק בה)
- היינז: ממתי אחט ידידים שכאלה? „סיד“ מה זה?
- גלדים: אני רק בחורה ידידותית.
- היינז: ידידותית? אח תמיד מתעסקת עם בחורים.
- גלדים: או-ו-ו. (יוצאת)
- היינז: בהג (יוצא)
- הסלר: מעכשיו והלאה תבוא כשאקרא לך. כך תנהליה אצלנו אש הענינים.
- (הסלר יוצא. משרלי נכנס עם מיבל. משרלי מחחיל לעבוד עוד מעט. מיבל מחקרבת אל סיד)
- מיבל: מר סורקן כבר אמרתי לך שתזכרו! כששמעתי שהרבצת באוחו בחור
הוא צועק נורא.
- סיד: לא הרבצתי בו כלל. שילך לו לוועד הסדר.
- משרלי: הוא הולך. אל תדאג. הנה באה בייב וויליאמס.
- סיד: אשמח לשוחח איתו. (עוזר אי נכנס עם בייב, ברנדה ומיי)
- עוזר אי: בסדר, תבוב. הנה ועד הסדר.
- סיד: זוהי הועד?
- בייב: בדיוק כך, מר סורקן. זוהי הועד.
- סיד: אה, משרלי, איזו ועד?

- בייב: אני אותה גברת בשנוי אדרת.
- סיד: נו, טוב. דחמתי אותי, אז מה?
- בייב: הוא טוען שהכית אותו.
- סיד: לא, אני רק (מתחיל להראות על בייב אבל מסתיק תחאום) שמעי נא, מיס ויילסון, יש לי כבר מסטיק בעיותו.
- מיי: שמה מיס וייליאמס.
- בייב: לא משנה.
- סיד: חליחה, מיס וייליאמס.
- בייב: שמע נא, אחת, מר חורק. הפועל הזה טוען שהרבצת בו.
- סיד: באמת?
- עוזר אי: ועוד איך?
- סיד: נניח שדחמתי אותו, אבל ברצינות, מה התועלת לכל השמות הזאת?
- בייב: לדעננו אין זאת שטות בכלל, מר חורק. אמור להכות פועל כאן, יש לנו חוקים.
- סיד: מיס וייליאמס, די לשחק. את יודעת שהבחור הזה הוא בעל חוצפה גדולה. לפי דעתו הוא צריך להיות נשיא באן ולא רק פועל.
- מיי: אין זה נוגע בכלל לענין.
- בייב: לא חשוב. (לעוזר) כנראה אינך מוצא חן בעיני המנהל שלנו.
- עוזר אי: (ממיל) אין איש יכול להכות אותי. לא אמבול את זה. אני אסדר אותו. ובידי המצועה (המסמון מצלצל טוב).
- סיד: אולי נדון בשאלה בזמן אחר, מיס וייליאמס. עלי להכניס סדר סדר למקום הזה.
- בייב: בחובך, מר חורק. (לעוזר) חיש לאחות לבדיקה. (העוזר עוזב במלמול)
- סיד: חודה לך לעזרתך, מיס וייליאמס.
- בייב: אלה החוקים שלנו.
- סיד: עלי לקרוא אתם טעם.
- בייב: כדאי לך, מר חורק.
- סיד: אני מוכרת להגיד לך שאת ועד החדר הכי יפה שראיתי בחיי.
- (בייב מסתכלת בבהלה ויוצאת. הבחורות נכנסות כלן ומתחילות לעבוד.)
- היינז: נו, נו, בחורות. מהרו, אין די זמן. הסטודנט שלי כבר פועל. קצב, קצב.

(הבחורות שרות את המזמונים. כשגומרות מתחילות למהר. היינז דופק ברגלו בקצב והבמם נחשכת.)

חמונה ג'ו

(חרוזדור של בית החרושת. יושב ראש קובר את הבמה ושתי בחורות
בין זרוזותיו. מצד שני נכנסות מי, ברנדה, ופוססי.)

פוססי: שלוח, יושב ראש.

מי: שלוח, יושב ראש. (בייב נכנסת עם אחרות)

יו"ר: היי שלוח, בייב. מה קרה לאוחו ברנש שקבל מכות? מה טעון
המנהל?

בייב: הבחור משקר. ידו לא נמצעה כלל. אילו באמת הניח שליו חורק
יד, היה שובר אוחו לשנזם.

יו"ר: נו, טוב, נוראה. (יוצא)

פוססי: סורק נורא חזק

בחורה ב'ו: הוא חמוד.

בחורה ג'ו: זהו גבר!

פוססי: אני חושבת שהוא עאונג. אח לא מסכימה אחי, בייב?

בייב: לא שמתי לב.

פוססי: אני דוקא כן שמתי לב.

בחורה א'ו: אני חשבתי שגור בייב שמה לב.

בחורה ג'ו: יה, איך שהתאדמה!

בייב: שמעו נא, בחורות...

ברנדה: סוף סוף גור בייב וייליאם חולת אהבה.

בייב: חפסיקו כבר. בטושי ראיתי יוחו. אני ועד הסדר. אהבה "חסר
לכני בורג בראש!

פוססי: יש כאלה שלא מרגישים מתי זה בא להם.

בייב: בהן... רק אמרת שלוח לגבר בקלילות

וכבר אין גבול לשמע דכילות,

רק חייבתי סתם כך

כשהוא יובר מולך -

וכבר אומרים כי אח

החורות כלף.

אני רק שתיח אתו קמה ביחד -

מיד מדבריה על חתונה;

אי אפשר לחיות

ללא שמועה הל כך מוחתת,

אז לפני הכל הקשיבו נא!

אך הוא לא חתום שלי,
לא חתום שלי, לא לא,
הוא קאת מדי בומח
בגבורתו!

לא התאהבתי כלל,
התאהבתי כלל, לא, לא,
לא היה, לא נברא,
נכון, אמנו, שהוא בחור חביב

ברדה: בלי ספק שמח לב לגרומו הגברי, למבט בעיניו...
בירו האחת יספק עצמות חבריו.

בחורה א': הוא אדיר ככפיר צעיר בכסו,

מוסרי: כמובן, בכיין כקטן בזמן אירו.

בייב: אך לא התאהבתי כלל,
התאהבתי כלל, לא לא,
לא מיניה, לא מקצת,
לי לא איכפת את חזק בארית הוא -
אתכן גודאי יקסיו במראהו,
חי לא איכפת את חי או מח הוא,
לא התאהבתי כלל...

בחורות: לא מתאהבת כלל,
מתאהבת כלל, לא, לא...

בייב: לא מאוט, לא מיפה...

בחורות: במח זיוה מלהמ קרני החמה
כי לא מתאהבת כלל
לא בכלל, כן היא מוחה...

בייב: לא כעת. לא הפעה...

בחורות: במח אור המנורה זוהר מבבת שינה,
הוא צעיר, נאח ומבריק
ולתשלח לא נוכל...

בייב: אך נשרה זו אינה מתפעלת כלל...

בחורות: נקל לראות שכל כך שמחה היחה מתמול שלשונ
ומרוב עבודה בלבד לא נוכל לנשות,
במח, מובן, בלי כל ספק. (מיד נכנס, לא רואה את בייב, ומח
נגש בו)

מיד: פליחה,

בייב: לא נחבונתי...

מיד: אני מצטער...

ברדה: במח

מוסרי: מובן!

בחורה א': בלי כל ספק.

בחורות: לא מתאהבת כלל,
מתאהבת כלל, לא, לא...

בייב: לא תודה...

בחורות: בבקשה...

בייב: שקר זאת...

בחורות: רגן שטויות...

בבוא אחובי - חסך לא יהיה,
אריט את קולי - חדעו כי הוא זה....

כייב:

את מרימה את קולך.

בחורות:

אני מצמצמת...

כייב:

היא מצמצמת...

בחורות:

לא מתאהבת כלל!

כייב:

לא מתאהבת כלל!

בחורות:

חמונה רי

(המשרד. מיבל יושבת על יד המכתבה. גלדיס נכנסת ומסר חשבונית
בירה. דחיקה על הדלת.)

להכנס.

מיבל:

(נכנסת) אני רוצה כרטיס לתיאטרון.

חמונה:

יכולה להיות בלי זה.

מיבל:

רק דולר אחד - וכל הבירה שאת יכולה לשפוך!

חמונה:

לשפוך לאן - החוצה?

גלדיס:

רק אדיוט שופך בירה החוצה.

חמונה:

(מחמשת דולר) גו אני עושה כך. זה נורא אורג לי.

מיבל:

(נכנס) הי, גלדיס!

גליינס:

הא לך דולר, ואני מניח שהחזיר לא יהיה מחורבן כמו בשנה שעברה.

מיבל:

(לופחת את הכסף) חודת. (יוצאת. גלדיס שמה חתקה על מכתבת
חיד.)

חמונה:

הה, מכתבי אהבה! מתעסקת בר שר חורק, אה?

גליינס:

חדל, וורנון.

גלדיס:

אני רואה את הכל. אני לא שוור. בשביל זה גאת עם שמלה חתוחה
לעבודה היום.

גליינס:

חיתת אתוואץ ממך בחיי!

גלדיס:

אז מה החוב שיה?

גליינס:

אין זה אלא רשימת משבורת. הנה לך. (מראה לו את החתק. הוא
מוריד את הראש בבושה.)

גלדיס:

- מיבל: אינך מחבייש, היינזי?
- גלדיס: עכשיו מותר לי ברשותך לצאת...
- היינז: בבקשה.
- גלדיס: היזה במחונן (יא לוצאת. היינז יושב אצל מכתבת סיד)
- מיבל: או, היינזי.
- היינז: למדתי היום לקח. אף סעף לא אקנא עוד.
- מיבל: תזכור זאת?
- היינז: בהחלט.
- מיבל: קלה אמירה מהגשמה.
- היינז: לא קשה לי.
- מיבל: זה נראה לי. אולי נניח לשני שעשוק.
- תחאר לך שאתה מחכה שתחזור ממגישה.
- היינז: טוב. אני יושב לי שקט ומחכה שתחזור ממגישה.
- מיבל: היא תחזור, חסר לה כפתור בחולצה וחרוע ראשה.
- היינז: היא תחזור, חסר לה כפתור בחולצה וחרוע ראשה.
- מיבל: על הירד חלוי לה טחאון
מין אמיד - יהלום,
ומחרוזת חדשה,
ובכן, היינזי, מה היית עושה אז?
- היינז: אאמין בה, אאמין בה,
אני נשבע - לא אחזור בה.
שוב לא אקנא אף סעף.
- מיבל: אתה מחקרת, היינזי, עכשיו שאזח איש חדש -
תחאר לך שאזח בדירה,
ככה, טחט מבקר.
- היינז: טוב, אני נכנס לי לשם לדירה
ככה, טחט לבקר.
- מיבל: היא ישנה - אבל לא לבדה.
היא נמצאת חרוטות איש אחר.
- היינז: היא ישנה - אבל לא לבדה,
היא נמצאת בחרוטות איש אחר.
- מיבל: היא תאמר שהוא בן דודה אשר בא
ממוסקבה - את הארץ לחייר.
- היינז: בן דודה? ממוסקבה? לתחור כזה את רוצה שאאמין?
- מיבל: היינזי!

היינו: אאמין בה, אאמין בה.
 אני נשבע - לא אחשוך בה.
 טוב לא אקנא, טוב לא... לא...
 אקנא אף טעת. (רוקעיה בה ויהיינו יוצא) החלר ומיד
 נכנסים).

החלר: באיזה רשות משתמשת החסדרות בחשמל שלנו ל"קוקה קולה משינ"
 שלה? (רואה את ספר החשבונות על המכתבה של מיד) מה זה?
 אסור שמפר זה יהיה פה? (גלדים נכנסת. שואג) גלדים?

גלדים: כן, מר החלר.

החלר: לאן נעלמת?

גלדים: אסור לי לצאת לבגוע?

החלר: אבל ספר החשבונות... ..

גלדים: או, מר החלר, הנשמה פרוח לי מרוב פחד. הנה המפתח של אוארי.
 זה בסדר.

החלר: (ברוגז) אבל - אני - לא - רוצה - שזה - ית-גל-גלגל ברור?

גלדים: (על פה הדמעות) כן, מר החלר. (מרימה את הספר ורוצה מן החדר)

החלר: איך יסר יחשבונות הגיע לבאן? (רץ מהחדר)

מיד: (במלפון) חנו ל מכנסי נשים. זה אתה, יו"ר? חורק מדבר.
 שמי נא. מה בקשר לחוטל הזה שכביכול הכיתי אותו? אני רוצה
 לחדר את העניין. שלח את ועד החדר אלי למשרד - לא, מיד, חודה -

מיבל: אומרים שאתה שוין טיין עליה.

מיד: אל תאמיני לכל מה שאנו שומעת. יש יותר מדי שמועות במקום הזה.
 (דחיקה גדלת) הכנין (בייב נכנסת)

מיבל: שלוח

מיד: שבי נא.

בייב: חודה רבה? (מרחיקה את הכפא מן המכתבה של מיד ויושבת. מלפון
 מצלצל. מיבל טונה.)

מיבל: כן, מר החלר. אחיה שר מיד. (למיד) גלדים בוכה והוא אוצה
 להכתיב לי כמה מכתביו. (יוצאת ומסתכלת תמיד אחרנית על הזוג)

מיד: רציתי לדבר אהך על טנין המכות.

בייב: החלטנו לשכות את הפרשה הזאת, מר יורק.

מיד: באמת?

בייב: ידענו מיד שלא היה בזה כלום. לומר לך את האמת, עוד מקודם
 היו לנו צרות אחר.

מיד: אני יכול לחאר לעצמי.

בייב: ובכן, סוף העניין. (קמה ורואה אתה)

סיד: שבי נא לרגע, מיט ויליאמס. אני רוצה לומר לך משהו. (יושבינו. החטקה קטנה) מה בקשר שנצא יחד?

בייב: מה?

סיד: מה בקשר לצאת פעם ביחד לארוחת הידב?

בייב: אה, אני לא יודעת.

סיד: אולי נעשה סיבוב ונציץ בחיי הלילה.

בייב: חודה, אבל אני מסופקת אכזרית. חבין, זה לא עניין אישי. זה רק שאתה המנהל ואני ועד חדר. (היא יוצאת. הוא ממעיל את המכונה)

סיד: הזכורת לגזרן הראשי: יותר מדי גיאות בגזירה. שיהיה לב לעניין. (סוגר את המכונה. ממעיל אותה שוב.) הזכורת לשוער: תדאג שכל הנערות חמלאנה את כרטיסי הזמן. (וגר עוד טעם: לחתך ממעיל אותה שוב) הזכורת לחיד חורק:

שמע נא,	על אצבע טובבה אותך,
מה זה נדלקת באש?	לה לא איכפת בכלל.
על אהבה - האם כדאי	החשמע, הוקשיב עוד
כל כך להתרגש?	לעצה של שטן,
שמע נא,	או שממילא כבר מאוחר,
אתה שרוכב ענני,	כל ויכוח הוא מיותר,
היא רק תשלח מבט בך	האמנת אין לפגוע כבר
וכבר לבך נאבט בך	בזאת המעט??
נא תשכחנה -	
אל תהיה לאומלל.	

מכונה: שמע נא, מה זה נדלקת באש?

סיד: מי, אני?

מכונה: על אהבה, - האם כדאי?

סיד: לא, לא כדאי.

מכונה: כל כך להתרגש?

סיד: מה יש להתרגש?

מכונה: שמע נא...

סיד: שומע?

מכונה: אתה שרוכב ענני, היא רק תשלח מבט בך...

סיד: אה, שתוק שני?

מכונה: וכבר לבך נאבט בך...

סיד: אל תחטוב?

מכונה: נא תשכחנה...

סיד: שכחנה.

- מכונה: אל זהיה לאומלל...
- סיד: לא אהיה לאומלל...
- מכונה: על אצבע טובה אוחך....
- סיד: על אצבע סביב.....
- מכונה: לה לא איכפת בכלל...
- סיד: לא איכפת בכלל....
- שניחוח: החשמע, החקשיב עוד לפצה של מענץ
- סיד: (סוגר את המכונה) או שממילא כבר מאוחר (מחטיל שוב)
- מכונה: כל ויכוח כבר מיותר... (סיד סוגר את המכונה עוד פעם)
- סיד: האמנה אין לסגת כבר בזאת המענץ

חמונה חי

- (באד אחד של המיקניק. אנשים טובים ונכונים)
- עוזר בוי: חי, חבריא, כנראה שהקדמנו קצת. נלך למייל ביערן
- (חבריו נכנסים ויוצאים אחד לצד שני. מסק נכנס עם ברנדה)
- מסק: אני משחגע למיקניק באלה. תמיד אני מסטיק את סבובי כדי להשתתף בהם. שמעו נא, בחבובי האחרון מכרתי חמון סיזמות.
- ברנדה: באמת?
- מסק: האמיני לי. הידרתי אותם כהגן במסילון, טשיליקוטי, ורט, נפוליון: אף מעט בחיי לא הצלחתי כל כך. (יוצאים בחזרה נכנסות בריצה קלה)
- סיי: אין ברירה. נצטרך להודיע לכלה על הערבויה. נראה שאין די בייקט ביינז" לכל אחד, אבל יש חמון חמחי אדמה. נאמר לאלה שאינם אוהבים כל כך בייקט ביינז שיזללו חמחי אדמה.
- (הבחורות יוצאות. נכנס יו"ר ואחריו גלדיס)
- יו"ר: מה קרה להיינז?
- גלדיס: לא יכול היה לחמוס אותי.
- יו"ר: (מחכו לה) אריכיה לחינת זריזיה לחמוס אותך. רוחי השטה לכך.
- גלדיס: מה אתה שח?
- יו"ר: את יודעת למה אני מחכוון. (יושב) איזו חלבושת יש לך? אני

גלדיס: אני הבאתי אחי גור טור שמלה. היינזי אומר שחלבושת הזאת מגלה יותר מדי.

יו"ר: בכלל לא. האמרי לו שיחלה את עצמו. את באמת חתיכה.

גלדיס: אני יודעת שאני יפה. אבל מה יצא לך מזה? יש לך כבר אשה, יו"ר.

יו"ר: נשכח את זה. אין גינינו ולא כלום. שמע מוחק:

זאת לא אגידה לאף אחרת

מלבד רק לך,

זאת מלבד רק לך,

לאף אחרת לא אספר.

דעתי רק לומר ששונה את מיחרן,

את הכי טובה,

וזאת אף פעם לא אגידה

לאף אחרת מלבדך.

גלדיס: לך לך, הה, הה, הה.

יו"ר: הה, הה, הה.

גלדיס: הה, הה, הה.

יו"ר: הה, הה, הה.

יש לה גיזרה יפה, צרה, וגוף חטוב,

מה שיש....

גלדיס: לה יש.

יו"ר: יש לה מתשוף בלי פוף

אשר יחולף כל טוב,

מה שיש -

גלדיס: לה יש.

יו"ר: לאף אחת שהיכרתי אין מה שיש לה,

אח לבי רק לה מכרתי "

"את היחידה", זאת רק לה אמרתי.

גלדיס: יש לו עיני ענבר וראש כבן חסור.

מה שיש -

יו"ר: לו יש.

גלדיס: יש לו גור ראש שבמקום מוח יש רק חור.

מה שאין....

יו"ר: לו אין....

גלדיס: יש לו יש דרך גבר והוא חרוץ

לא יחדל הוא אף חיים

אחרי שמלות תמיד לרוץ.

תמונה נו

(אצל הטיקניק. כל הטועלינו נמצאים ומרעישים מאד)

יו"ר: (כן ועומד על גבי שלחן האמצע) ועכשיו יש לנו הכבוד הגדול לשמוע עוד נאום אחד של נואם נכבד אחד שכל אחד מכיר אותו יפה. אני יודע שכל אחד יודע מי הוא ולכן לא צריך להציג אותו מפני שכל אחד מכיר אותו יפה. לכן זה תענוג נורא להציג לפניכם ב"כבוד גדול את הבוס שלנו, האדון הנכבד הסלר, אנקי מיסטר הסלר.

(מתיאות כף, שריקות, הסלר עולה על השלחן)

הסלר: חודה רבה עבור הנקדמה המשובחת. אני גאה לבלוח אתכם יחד ביום נעלה זה. הלנו שותפים בחקשיה אחידה וגדולה. לחקשיה זו אנו חייבים את החיים שלנו, את מה הלחנו שלנו...

עוזר אי: ואז הפיזימות שלנו (מתיאות כף)

הסלר: לסיכך עלינו להכיר בהתיידותינו החמורות והנעלות, בימינו טרומים אלה של המיכה כלכלית וחוזו ובוהו ממלחתי. ידידי הטובים, הפיזימות מצויות על פרשת הדרכו. להיות או לא להיות, זאת השאלה. במדה ששולוח הנוצאות שלנו, בה במדה יורדות הפיזימות שלנו. עול הפיזימות על שמכח, ידידי הטובים. חודה. (מתיאת כף אדישה)

יו"ר: חודה לך, מר הסלר. אני בטוח שכלנו כל כך נהנינו לשמוע את הנאום שלך. (ילי סתוילי להחפור)

גיו: אני למשחק בדור במיט.

בחורה גי: בואו למרוץ שלש רגליים.

יו"ר: (מחקרב למי) לאן את הולכת, מי?

מי: שור מקום מיוחד. (יו"ר לוקח את ידה וזה יואאיה) סיד ובייב נשארו לברו על הבמה. היא מסתכלת לכרון השני.)

סיד: למה את חמיד מרימה את האף?

בייב: אני מסתדרת למרוח זה.

סיד: החנהגות כזאת תגרום לך ארוח באחד הימינו.

בייב: אינני דואגת במיוחד.

סיד: אולי נפסיק להלחח.

בייב: מי נלחח?

סיד: בואי למ יל קצת ואגיד לך.

בייב: לאן?

סיד: (לוקח לה את היד) חראי. (לוקח אותה לעץ הסמוך ומנשק אותה). אה, בייב, את עצומה.

בייב: אהם עצמך אינך רע כל כך - למרות שאתה מסתל.

סיד: היום הוא יום החמש,
יום החמש,
מן הבקר זאת הרגשתי.

היום הוא יום החמש,
יום החמש,
אח בגדי נחג לבשתי.

ארקד ואצטאף עני כל האמרים,
בשמים אצטאף
וגם אשר לי מזמורים - (כלי נכנסים אחד אחד)

כלת: כל היום הוא יום החמש,
יום החמש,
היום מותר להתלוצץ,
לחוצץ, לרוצץ, לקטץ
יום אחד.

היום הוא יום החמש,
יום החמש -
רק אליו אצטעג.

היום הוא יום החמש,
יום החמש,
ורוצים להשתגען

בחורה אי: מייק שחם כוונתו בלי גבול
לפתוח תריסר.
הוא רואה הכל כסול -
ביום הזה הכל אפשר.

כלת: כל היום הוא יום החמש,
יום החמש,
והיום מותר להתלוצץ,
לחוצץ, לרוצץ, לקטץ
יום אחד.

סוססי: על ראשו של סבא כץ
אין כבר שערות
אך רוקד הוא וגם רץ -
ודוקא עני האעירות.

כלת: כל היום הוא יום החמש,
יום החמש,
והיום מותר להתלוצץ,
לחוצץ, לרוצץ, לקטץ,
יום אחד. (רוקדים בשמחה וחרוטה.
סיד זבייב נשאריות של הבמה).

כל אחד יוצא בתרועה ורק

סיד: אמרתי לך כבר פעם שאני אוהב אותך?

בייב: את ססס. אבל אולי תאמר זאת?

סיד: אני אוהב אותך, בייב.

בייב:

גם אני אוהב, סיד.

סיד:

אבל אני אוהב אותך יותר.

בייב:

מי אמר לך?

סיד:

שמעי ואגיד לך:
היה היה גבר, אהב בח חמד,
למענה את הדרקון מיגד.
אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולם -
אני - אוהב יותר.

בייב:

חמד לי.

סיד:

והיה היה גבר, אהב בח חמד,
למענה על מלכותו ויחר,
אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולם,
אני - אוהב יותר.

נפשי האואבת עולה בשלהבת
אך לי אין כידון ומלוכה.
לי אין דיוטן שואף רצח
או כחר על מצח -
כיצד אתן לך הוכחה?
רק זאת אגיד:

היה היה גבר, אהב בח חמד,
למענה את כל הוננו מיגד.
אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולם,
אני - אוהב יותר.

בייב:

היה היה גבר, אהב בח חמד,
למענו שרפה עצמה כמו נר.
אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולם,
אני - אוהב יותר.

והיה היה גבר, אהב בח חמד,
למענו הלכה להטנזר.
אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולם,
אני - אוהב יותר.

נפשי הלוקחת חומה ורוספת,
לי זה לא קרה עד עכשיו.
אבל אני לא בערתי
ולא התנזרתי -
כיצד אסביר המצב?
רק זאת אגיד:

היה היה גבר, אהב בח חמד,
למענו סיפחה על הגדר,
אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולם,
אני - אוהב יותר.

אח ונאמנו אוהב אותי, סיד?

- בייב: אבל אני יראה שמשחו עומד להפריד בינינו.
- סיד: מה?
- בייב: שש וחצי פרומות.
- סיד: מה זה חשוב?
- בייב: לא לך אולי, אבל בשבילי, החימת הסלר על החוזה היא מעל הכל.
- סיד: (רוצה לנשק אותה) חלילי. שמור וזון
- בייב: הקשב אלי. ההסתדרות חשובה בעיניי. ויקרה מה שיקרה בינינו - אלחם למען הצד שלי - ואלחם קשות!
- סיד: לא איכפת לי בייב. העיקר - שאני אוהב אותך. היה היה גבר - אהב את חמד...
- בייב: היה הייתה גברת, אהבה בן חמד....
- סיד: למענה את הדרקון מיגר...
- בייב: למענו הלכה להתנזר.....
- שניחט: אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולט, אני - אוהב יותר!

חמונה זי

(בית החרושת. טופסי, ברנדה, מיבל, טומדות מחוץ למשרד הסלר ומקשיבות)

- מיבל: ובכן?
- טופסי: הועד עדין דן עם הסלר בטנין החוסמת.
- ברנדה: הן שם כבר שעתיים.
- מיבל: הנה הם יוצאים: (יושב ראש, גיו, ומיי נכנסים מן המשרד)
- יו"ר: סתם כך.
- מיי: אמרתי לך שלא נגיע לשורה החלטה.
- גיו: נראה לי שלא יהיה סוף לעניין. (בייב נכנסת מהצד השני)
- מיי: היה עליך לשמוע אותו, בייב. (גלדיס נכנסת מן המשרד)
- גלדיס: חברו רגע. סר הסלר רוצה לומר לכו דבר נוסף.
- מיי: עוד דגוריות. (הסלר נכנס)
- הסלר: ברצוני להודיע רק דבר אחד. אל נא נמייט ברגשי איבה. הבה

- קל לומר זאת, מר הסלר, אבל לא סגיעים לשונו סחרון. יו"ר:
- אנו היחידים בכל הענף הזה שעדין לא קבלו חוספת. מ"י:
- כמו שאמרתי, ברצוני להיות הוגן, לחיבך אינני אומר כן ואינני אומר לא. עלינו לבדוק אם הענין חחילה. עלי לדבר להנהלה רא- חילר:
- שונה וכך ישאר. (יוצא)
- ובכן, יו"ר? מ"י:
- מאיט את קצב העבודה. (המעמוניי מאלצלים) יו"ר:
- הבה נחחיל מיד. מ"י:
- להאיט את הקצב. בייב, וראי שהכל בסדר כאן. אח אחראית, לה- יו"ר:
- איט את הקצב
- (כל אחת עובדת לאט, קצב העבודה מוחת, היינז נכנס, מביט על ה- סמוטוטש, דומק יותר מחר ברגל).
- משהו לא בסדר כאן. מה סחרחש? היינז:
- כנראה שאני עובדת יותר מדי קשה. אני כל כך עייפה. סוסטי:
- אני מבין את הכל עכשין. אני קורא למנהל (יוצא). היינז:
- (לאט לאט) מהרו, מהרו. בחורות:
- אין די זמן, אין די זמן.
- במרוץ עם השטון (2)
ומחוגי הדקות לא ירצה תכוח
שירפה חגב וחיד חכאב
וחגוף אינו זקוף כמו בסון...
(ממטיקות מתאזר. יייד נכנס עם היינז)
- אזל רייט, בחורות. רק רגע, הקשיבו לי עכשיו. ההצגה שלכן יו"ר:
- היא נחרת, אבל היא לא מוצאת חן בעיניי. עלינו לחוציא חוצרר
וכך נעשה. אני רוצה יום טובה כנגד יום השלוח. אני יכול
עדין לפטר כל אחת מכן אם אני רוצה. ובכן, לעבודתן
- (העבודה שבה לקצב הרגיל. סיר טובר לצד השני ובייב, בהזדמנות, גועטת במכונה שלה. יש רעש, הכל מפייק).
- מה קרה כאן? היינז:
- מי עשה זאת? סיד:
- אני עשיחין בייב:
- את סטורה? סיד:
- באמת? בייב:
- בהחלט? סיד:
- בסדר אתי. להחראות, בחורות (יוצאת) בייב:
- קרא את משרלי. נוכל לחקן זאת בחוך רבע שעה. החתלקו עד סיד:
- שאקרא לכן. (משרלי נכנס עם ארגז חלילי)

מ"י: אך כל זה לא עזר.
 בחורית: אמרו לי לשינו בחנור (3)
 עוד סח דלק...
 מ"י: אך קר לי, קר לי, קר.
 חני לי את ידך ולא אקסא בכנור (2).

חמונה ב'

(חדרה של בייב. יושב ראש, מ"י, ג"ו, בייב, ברנדה יושבים ביחד)

יו"ר: שמעי מ"י, החסיקי להריק את כל הבירה למה שאנחנו עושים.

מ"י: אני לא מריקה! אני רק ירהבת את הטעם.

יו"ר: יש לנו עסקים חשובים. עלינו לעשות חכניה. הסלר לא יכנע כל כך בקלות.

ברנדה: כבר עשינו שביחה האמת.

יו"ר: זה לא מספיק. צריך להיות וחר חזק.

ברנדה: הצורזים יכולים לשים יחד מכנסיים קטניות וחולצות גדולות.

יו"ר: יתרון מצויין. משחר חנוכי. זהו ראש שחשבו (הסלמון מצלאל. בייב טונה)

בייב: הלוי. זהו - כן - אני מכירה את קולך.

מ"י: (ממשיכה בשיחה) אבל לא ירגישו בזה די מהר.

ברנדה: אולי לא.

בייב: (בחלמון) כן, יש לי.

יו"ר: סתיה מעשיים.

בייב: אינני יכולה לדבר עכשיו. אני עסוקה מאד.

מ"י: עלינו לסדר אותו מיד.

בייב: לא, בבקשה. יש לי ידידים מה. בין מה ומה, זה לא יועיל. שלוח (מניחה את החלמון).

יו"ר: תראו, זה סוד. אבל שזה ישאר רק בינינו. בחדר החמירה הן חוסרות את הכחורית חלש מאד. - בהלל לא חזק כמו שצריך. ביומיים אחד החורית ירוץ להסלר ויחליל לצעוק. תראו מה שיקרה אז. ובהן, זהו זה. (חליל קמית)

מ"י: נו, טוב.

ג'ו: אבל נמשיך לחשוב על דרכים חדשות לסדר אותם.
 יו"ר: שלום, בייב. מיי, אקח אותך הביתה.
 מיי: אבל אשתך....
 יו"ר: היא יכולה לחכות. (שניהם יוצאים)
 ברנדה: נזוז, ג'ו. (יוצאים. בייב נשאר לבדה. דחיקה בדלת.)
 בייב: הכנס! (הדלת נפתחת, סיד נכנס ועומד.)
 סיד: איפה היית, בייב?
 בייב: נסעתי לניו יורק לבקר את האמטייר סטייט בללדינג.
 סיד: מדוע אנו צריכים לריב חמיד?
 בייב: אני הזהרת אותך. אני מנסה לחברת בהסתדרות ואנא מנהל בית
 החרושת. מוטב שתלך לך לבית החרושת שלך.
 סיד: אבל בייב, אני אוהב אותך. שום דבר אחר לא חשוב.
 בייב: אולי בעולם הבא יהיה כך. אין לי מה לומר לך עוד. שלום.
 (היא מוציאה אותו מן החדר, מחכה רגע. האור נחשך, היא מוסיעה
 לפני המסך ושרה) שמעי נא,
 מה זה נדלקת כבר באש
 על אהבה - האם כדאי
 כל כך להתרגש?
 שמעי נא,
 את שרוממת סנן,
 את גם אליו היית קרירה,
 האין לבך זומר שירה?
 אל תכנעי לו,
 כל יפסוד לבך,
 לא נסרה כמון ישבור
 חזקי בגבורתך.
 חושמטי, הוקשיבי לטצה של חסיד?
 או שאין את כבר מבחינה
 כי נצחה אותך האהבה....
 (היא מתחילה לבכות ורצא מן הבמה)

המונה ג'

שרלי: היא, קרמן, האם את משתגעות? האיטי את הקאב.
 קרמן: אף יחד לא מסתכל.
 שרלי: הנה בא היינזי.
 קרמן: או, הליחה. (היא ויחד הבהורות מתחילות ללכת בתנועות אטיות.
 היינז נכנס ומסתכל עליהן).

בחוררות: און

היינז: אהן פוגעט ברגשוטי.

שרלי: אין בדעחטנו לפגוע ברגשוטיך.

אן: סלח לנו.

קרמן: אין בזה כל ענין אישי, מר היינז המחוק.

היינז: זה משגען בעוד רגע אזרוק את המפורטש שלי ואוחר על הכל.

קרמן: אל תעשה כך.

בחוררות: או, לא, היינזי.

שרלי: נתן אותך לאמן אותנו מחדש. (מקם נכנס, גופסה תחת ידו. הוא מרגז)

מיס: איפה מר הסלר?

היינז: חשבתי שהיית במלורידה.

מקם: מה ענין שמיאז אצל הר מיני? אני שואל על הסלר ואתה טרנה לי על מלורידה. אל תאמר לי שגו אתה משתחף בשביחת האמה! אין דבר. אמאא אותו בלעדיך. (יואא בריאה)

היינז: שמענן! להאשיר אותי בשביחת האמה!

קרמן: לא אתה, מר היינז.

אן: אתה לא תעשה דבר כזה.

היינז: אדר שחי על מי המחוג.

שרלי: אה, מר היינז, אנחנו נורא מאטערות!

קרמן: אנו נחדר.

היינז: אני מומחה לייקול דבל רגף אצלי הוא שקול. כל ביבור הוא טיול = אין לי זמן לבייטול.

בי שולט קול המיק טיין טוק, ואתה לי על מי המחוג. אתה לי על מי קול המיק טיין טוק במחוג.

בלכתי לישון לא אחשם, ער כל בגדי אשכב לישון. זה די קשה. למה אולי זה לא טוב.

בי אמנת נכון שהמטיל נטרע והצוארון מקומט נורא = אך איזה קימוץ בזמן!

בחוררות: איזה קימוץ בזמן!

היינו: כשהבקר אור אני מתחיל להתגלח במטה
אני רגיל;
אתה אומרים זה מחוכן?

כי אמנני נכון שאני נחחק
וגני המזרון במהון נמרח -
אך איזה קמוץ בזמן?

בחורות: איזה קמוץ בזמן?
טיק טוק, טיק טוק, קצב, קצב,
טיק טוק, טיק טוק, זמן עובר.

היינו: כל דבר אני עושה מהר, מהר, מהר,
וכך אכין לי ארוחה;
ביצה, דייסה, קפה, סרדין,
טרוסה מרוחה,
אבחוש הכל בכלי קטן.

אז טיף קצת מלח לחבשיל
והטעם הוא מאד מבחיל,
אך איזה קמוץ בזמן.

בחורות: איזה קמוץ בזמן?
טיק טוק, טיק טוק, קצב, קצב,
טיק טוק, טיק טוק, זמן עובר.

היינו: עד יומי האחרון כל רדע ייספר.
וכשיקרבו ימי למוח
אחמור לי קבר ועליו
אציב עמוד
עם כחובת במגנזון מוכן;
"חיינו היו כל כך קצרים
וגם שנים וגני מדין,
אך איזה קמוץ בזמן?"

בחורות: איזה קמוץ בזמן?

היינו: מהרון (הוא וצא בקור)

חמונה די

(משרד סיד. הוא יושב אצל המכחבה. מיבל אצל מכחבתה. היא
קוראת עתון. סיד מדבר במלפון)

מיבל: משק, משק, "נערה בת שש עשרה מודה"

סיד: (במלפון) זאת לא אשמתי. זאת שביחת ההאמה.

מיבל: "נער בן חמש עשרה חוקף מודה" הנה

סיד: אך לא נשלח את החיזמות בזמן זה ישיגו אותה במקרה אחר. זה
לא מלוי בי. (חולה צח המלפון. המלך נרמז)

- מיבל: בקר טוב, מר הסלר.
- הסלר: שביחה זו מוכיחה מה שאמרתי כבר במשך שנים. איש צעיר מעורנין בעבודה.
- מיבל: אמת?
- הסלר: מה נעשה?
- מיד: אולי את נצייט להט משרא...
- הסלר: (צועק על המכתבה) כשהמשיח יבוא אולי יזכו לכך. אני לוחם סורקן אל תשכח זאת!
- מיד: אבל יש לנו מאות הזדמנויות.
- הסלר: אף טעם. (מקט נכנס ברוגז)
- מקט: אני כבר מחפש אותך בכל פינה, מר הסלר.
- הסלר: מה אחת עושה מה? למת אינך בסיבוב?
- מקט: בגלל מה שקרה בפלורידה. (היינו נכנס)
- היינו: המעליה לא תועלת.
- מקט: הי, אחת, היינו? מה זמדה שלך?
- היינו: מה איכפת לך? המעליה מטולטלת.
- מקט: אחת נראה כבינוני. אני צריך אותך. (פוחט טיזימות)
- הסלר: מה, לטזאזל, מתרחש באן?
- מקט: תוריד את המכנסיים.
- היינו: שמע, השוגעת?
- מקט: זאת שאלה של חיינו וזמנו בשביל הפיזימות שלו. אני רוצה שימדוד את הפיזימות האלה.
- הסלר: היינו, תוריד את המכנסיים.
- היינו: אחת רציני? אני? באמת? (מתחיל להוריד)
- מקט: הזדרז. חץ שתיים.
- מיבל: אוף, איזה יום!
- היינו: שמעו, אני איש עמוק. אין לי זמן לשחזרות כאלה. אני מומחה רק לייעול.
- הסלר: היינו, תלבש מהר את הפיזימות האלה.
- היינו: או קיי, בום. (לובש את הפיזימות)
- מקט: תבין, מר הסלר, אני רוצה שתחמוש את העניין. אני הייתי מראה פיזימות לחצירלי רוברטסון מבחירמה אחיו רוברטסון. כשאני עושה דבר, אני עושה את זה כהלכה. עשיתי בדק מה שיינו עושה

- הסלר: איזה סגנון נהדרג מה אתה רוצה עוד?
- מקום: עכשיו, היינו, נשור עמוק. נסת את הבטן.
- היינו: זה חבר שגערנג
- מקום: חנשור חבר וחיל! (היינו נושע עמוק ונושף. הבטור עף. המכ" נמיים נוחלים)
- הסלר: אלהים שבשטיטן
- היינו: סליחה. (מתחיל להריע)
- מקום: הנח אותם. (גלדים נכנסו. צוחח)
- גלדים: מה קורה כגן?
- סיד: חנו לי לראות אותם.
- מקום: כלן ככה. קומטאות על קומטאות. (הסלר חומף קומטה. כחחורים עמיו).
- הסלר: מה זה? מי עשה זאת?
- סיד: אינם חחורים בהלכה. רק שני חחורים.
- הסלר: חבלהן. חרד גלויג
- היינו: יכול להיות רק מקרה.
- הסלר: חלבש את המכנס יח חבר. (גלדים נוחנה לו את המכנסיים)
- גלדים: מה עשית, ורנון? (היא משחילת לעזור לו)
- היינו: לא עש חיי הלוח. גלי ידייטן!
- סיד: (במלחון) המחסן, גבקשה.
- מקום: בני אחיה חברותה של משחק החיזימה.
- היינו: (לובש את המכנסיים החורנית. גלדים משחלת לעזור) אני יכול לעשות בעצמי.
- מיבל: חגיד חבר, מה עשה רוברטסון כשנפלו המכנסיים.
- מקום: אין לא בכלל חוש חוסר.
- היינו: (לגלדים) חסירי את הידים.
- סיד: (במלחון) לא להוציא שור ייזמות עד שנבדוק את כלן, נרד מיד. (למקם) הבה נלך. (מקם ומיד יוצאיתו. היינו פונה עם הגב לקהל ונאבק עם הריצירעי שלו)
- הסלר: חח חושגיו שחח יסדרו את מיירון הסלר עם פונציה כאלה. אני לוחוץ טומוניסמיו הלון. היינו, אדירום, החלבש חברן. אני רוצה דו"ח זמן על כל מעלל.
- היינו: יח, סיד, מר פורט אמר לי לפני שבוע... (מנסה להדגיש את דבריו)

לא חשוב מה שחורק אמר לך. לך לעבודתך (היינו קופץ החוצה. הסלר יושב נואש). שני חוטינו. שני חוטינו. הכל בגלל שני חוטינו! (סידר נכנס)

הסלר:

על נו להתזיר המון הזמנות.

סיד:

כמה?

הסלר:

יודיעו לנו. אתה נודע, מר הסלר, זה לא ימטיק עד שנעשה משה עט המועלים.

סיד:

אולי חלמד כבר, פורק. הזכור שאני לוחם. (הוא יוצא. מיבל רצה מן החדר אוחזת בראשה)

הסלר:

(מונה לגלדיס) יש לי בקשה ממך.

סיד:

מה!

גלדיס:

ידיעות על חשבון.

סיד:

לא תקבל כל ידיעות ממני.

גלדיס:

בבקשה!

סיד:

סיד, יקירי, לא היית רוצה שאני אמר אימון.

גלדיס:

במח שבן אם זה עעזור לנו. אני חושב שאם ידעת קצת יותר על החשבונות כאן....

סיד:

אינני יכולה להראות לך את סדר החשבונות.

גלדיס:

אל תראי לי, רק הניחי אותו כאן.

סיד:

אי אפשר. בין כך - הוא נעול.

גלדיס:

(מתקרב אליה) אבל אני יודע ממי לקבל את המפתח.

סיד:

אתה באמת סבור כך?

גלדיס:

ני יכול להשתדל. את רוצה לצאת אחי הלילה?

סיד:

ברצון רב, אבל לא תקבל ממני את המפתח. לאן נלך?

גלדיס:

אני יודע מקום נמלא.

סיד:

גם אני!

גלדיס:

ישנו מקום מוגן חרימתי, אורחיו רוקדים ומתעללים, אך המנייה שם מבוהית - מחבוא הרננדו, קרא אולי!

הרבה בחינה בעיר יותר מתואריה וחובל לפגוש שם ידידים ומכרים אבל את חרצה להיות שלי - ורק שלי אחרי חבוא אל המחבוא האמלולי.

מה ושני חולפות צללית, זורמים יינות וגם צללית, אך שאלות לא שואלים - בבית הרננדו נבלה - אולי.

בדלח עד שלש נוקשים, סממה לאוזן לוחשים, גמרור דולק אז מגישים - מחבוא הרננדו גלה אולי!

חמננה חי

(במחבוא הרננדרו חשך.)

בחורה: או-ו-ו (צוחקת)

בחור: מי שח?

עוד בחור: פופסי, פופסי, פופסי

איש: מי בודי, זה לא פופסי

בחורה אי: (מציחה גפרור) ישנו מקום מוגן חרישים...

בחורה בי: (מציחה גפרור) אורחיו רוקדים ומחעלסים...

בחורה גי: אך הפנים שט מכוסים...

כלן: מחבוא הרננדרו ייקרא, אולי (מכבות את הגפרורים)

(שלוש דפיקות בדלת)

אחריט: גיו שלח אנחנו.

כלח: ש...ש...ש...

בחור: פופסי, פופסי

בחורה די: הרבה פתים בעיר נותר מפוארים...

בחור אי: ותוכל לפגוש ש ידידים ומכרים...

בחור בי: אבל את חרצה להיות שלי ורק שלי...

בחורה אי: אחרי זה הוא...

בחור אי: אל המחבוא...

כלח: האפלולי. (מצחיק גפרורים)

בדלת חד שלש נוקשים,

מיסמא לאזון לוחשים,

גפרור דולק אז מגישים -

מחבוא הרננדרו ייקרא

(מכבים את הגפרורים)

אחיות)

(גלדים וחדר ושביתם אצל שלחן באמצע)

גלדים: שאלה אישית, סיד. אחת נותב סקוטש?

סיד: לא, גלדיסע אינני אוחה סקוטש.

גלדים: גם אני לא. אחת יודע, סיד, אינני יכולה להבין אותך. למה

לא הזמנת אותי לאחת אתך עד הלילה?

סיד: אמרתי לך מה בדעתי לעשות.

גלדים: אמור לי טוב שכתתי.

- סיד: אני רוצה שתשחקי ואוכל לקחת את המפתח לסדר החשבונות.
- גלדיס: לעולמי לא תקבל אותו. (בייב נכנסת עם יו"ר)
- קרמן: שלום, בייב.
- בייב: שלום, קרמן.
- שללי: שלום, בייב.
- בייב: שלום, שללי. (לא רואה את סיד עדיין)
- גלדיס: (לסיד) אחה רוצה לדקוד?
- סיד: אוקי. (עמיט ומתחילית לקוד. סיד רואה את בייב. יושב שוב)
- בחורה די: בייב, האם את באה מחר לאספת המסתדרות?
- בייב: בהחלט.
- גלדיס: מה יש, סיד?
- סיד: אינני מרגיש טוב.
- גלדיס: אחה חולה?
- סיד: לא. רק מדובבא.
- גלדיס: אל תשיני לב. (מסירה את המפתח מן הצואר) ראה מה שאני נוחנת לך, חיד. עם אותו. אני משאילה אותו לך, אבל אל תאמר לאף אחד ותחזיר לי את זה בבקר.
- סיד: תודה, גלדיס.
- גלדיס: עכשיו תתעורר קצת. (בייב מתקרבת) שלום, בייב.
- סיד: הן, שלום. אולי תשגי אחנו?
- בייב: רק באתי להגיד לך שניינז מחפש אותך.
- גלדיס: הטפס הזה. אינני רוצה לראות אותו. (היא וסיד מחתכלים זה על זה. בייב יוצאת ברוגז)
- סיד: אם כך, אבקש את יו"ר שילוח אותך הביתה.
- גלדיס: או, סיד, את מר המלך ימצא שנחתי לך את המפתח....
- סיד: הוא לא ידע. אל תדאגי.
- גלדיס: מה שעשיחין מוטב שאלך לישון. (היא, שכורה, נופלת על שלחן)
- סיד: (מוציא כסף מכיסו ונותן ליו"ר) יו"ר, שלח בשבילי וקח את גלדיס הביתה.
- יו"ר: את גלדיס? בשמחה!
- סיד: יש לי כמה חשבונות לברוק. (יוצא)

- יור: (ישוב צל גלדיס) את זה יפה:
- גלדיס: אני מכירה אותך! (היינו נכנס וצומד)
- היינו: בואי ונלך.
- גלדיס: (טמה) אחרי מה שעשיתן להוריד את המכנסיים במשרד של מר הסלר בפני כל אחד. (מניח ידו על כתפה) אל תגעו בי! יור יקח אותי הביתה. (יור וגלדיס יוצאים מן הדלת:) אני שמחה שלא התחתנתי אתך!
- היינו: (רץ אחריה) גלדיס!

תמונה 11

- (המשרד של סיד. סיד יושב אצל שלחנו. הכל מראה שהוא עבד שם כל הלילה. משרלי נכנס.)
- משרלי: סיד.
- סיד: בקר טוב, משרלי.
- משרלי: ועדה מוטטת ההסתדרות מתכננת לך למטה.
- סיד: אני יודע. הזמנתי אותם.
- משרלי: היתת הבן כל הלילה?
- סיד: כן, משרלי. (סוגר את ספר החשבונות. מריח את המלפון.) מר הסלר, בבקשה. (אל משרלי) ויותר מזה - גליתי משהו חשוב.
- משרלי: אל תחרגש, ובייבי. (יוצא)
- סיד: (במלפון) מר הסלר, התוכל לרדת למשרדי לרגע? (דפיקה בדלת) להכנס! (במלפון) זה חשוב מאד. חודה. (הדלת נפתחת. יור, ג'ון, ובייבי נכנסים) הכנסו, בבקשה. אני מאמער שהוצאתי אתכם כל כך מוקדם, אבל רציתי לדבר אליכם לפני אחת ההסתדרות.
- יור: זה בסדר, סיד.
- סיד: יש לי כמה עובדות שיעזרו לפתור את הבעיה.
- יור: דבר. או שנקבל את חשש וחצי פרומות או שנעשה שביחה כללית.
- ג'ון: נכון. אחת צודק.
- סיד: אני רק רוצה לבקש אתכם שלא תחיימו את האספה עד שאבוא ואדבר אליכם.
- יור: בקשר למח?
- סיד: בקשר לפתרון כל העסק הזה.

- יו"ר: בסדר. רק שחבוא לפני אזה עשרה (מתחילתו לצאת)
- סיד: מיס ויליאמס, אוכל לומר עליך לרגע?
- יו"ר: נחכה לך למטה; בייב. (הגברית יוצאים).
- סיד: ברצוני להסביר לך...
- בייב: לא, סיד, אני...
- סיד: בבקשה, בייב. (מושיב אותה בכסא) חני לי להסביר. את מוכרחה.
- בייב: אינני רוצה הסבר. אתה רוצה לדבר עליך ועל גלדיס, אין זה עניני כלל.
- סיד: האם לא נוכל לדבר יותר החבונה אחד לשני?
- בייב: לא עוד שכל העסק יתחייב.
- סיד: חפשי אתי אחרי האספה?
- בייב: אינני יכולה. יש לי חבר מגישה.
- סיד: ובכן, זהו זה. (בייב הולכת לדלת).
- בייב: אבטל אותה. (יוצאת)
- הסלר: (נכנס) לשו מה טראת לי?
- סיד: קראתי לך להודיעך שתהיה שביחה כללית הבקר אלא את כן תקשיב לי.
- הסלר: כבר אמרתי לך שאני לוחט.
- סיד: גט אני. מר הסלר, בדעתי להודיע לפני ועד ההנהלה.
- הסלר: אמה מה?
- סיד: את לא. וכל לפתור זאת בדרך אחרת.
- הסלר: לפתור מה?
- סיד: במשך כל הלילה בדקתי את ספר החשבונות שלך.
- הסלר: (בתמהון) מה אמרת?
- סיד: סליחה, אבל היה עלי לברר כמה טוברות.
- הסלר: אתה מתכוון לומר שאינך...
- סיד: שש וחצ המרווחים הוספו לחשבון ההוצאות עוד מלפני ששה חדשים.
- הסלר: אמסור אותך למשטרה; אכניס אותך לבית החצר.
- סיד: זאת אינך יכול, גל אתה כן יכול לחט את הרווחות, ואז לא, אני אופיע לפני ועד ההנהלה ואספר להם את הכל. (הסלר מתעלף)

חמונה ז'

(רחוב חמוך לבית החרושת. כל הפנקלים נכנסים באקרוח על הבמה)

ברנדה: עכשיו הסלר ידע באנחנו רציניים.

בתורה א': הנה בא יו"ר. (יו"ר נכנס עם בייב ופופסי)

ברנדה: אנחנו מוכתחים לנאח. לא כן, יו"ר?

יו"ר: איזו שאלה? במח שבן? בייב תוכל לחפר לך. בייב ואני היינו קריט חצי הלילה ועשינו חשבונות. הלח האן על הנייר.

ברנדה: מה זאת אמרת, יו"ר?

יו"ר: עשיתי חשבון, עשיתי חשבון, עם נייר ועפרון עשיתי חשבון. שש פרטות וחצי הן רק שש וחצי פרטות, שש פרטות וחצי לא שוח יוחר, אך חנו ל- זאת בכל שעה, של שבוע בשנה, ואורל לחיות לי כמו מולמי מליונר. עשיתי חשבון...

כלום: עשה לו חשבון!

יו"ר: עשיתי חשבון....

כלום: עשה לו חשבון.

יו"ר: עם נייר ועפרון עשיתי חשבון. כבר בעוד חמש שנים, (2) זה ברור כאור השמש, כבר בעוד חמש שנים. חמש שנים... זאת אומרת מאתיים ושש שנות... המול ארבעים שנות בכל שבוע... ובערך שש מאות ורבע נוספות בחשלונו מוגדל עבור כל שנה נוספת... יואא בדיוק... סמונה מאות חמישים ושנים דולר, שהיית וזרבה חנו!

כלום: הורה! זה מתמיק כדי לקנות בשביל חדרי - סורסה מקש, לכל חלון וזלון חדש, לארוחה - נקניק ארוז...

בתורה א': במקום מחילים - בשול עם גז...

יו"ר: ואול - גז דיוח יפה בשיכון חדש...

כלום: נסל כן - שש פרטות וחצי וכו'...

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

- בייב: עשיחי חשבון...
כלם: עשה לה חשבון (2)
בייב: עשיחי חשבון -
עם נייר ועפרון עשיחי חשבון.
כבר בעוד עשר שנים (2)
זה ברור כאור השמש -
כבר בעוד עשר שנים.
עשר שנים. זאת אומרה חמש מאות ועשרים שבועות... כפול ארבעים
שעות בכל שבוע... ובערך שתיים ורבע נוספות... יוצא בדיוק...
אלף שבע מאות וחמישה דולר, ארבעים ושמונה פרוטות;
זה מספיק כדי לקנות
שמיחיו לאורך הכניסה
ודוד, ומכונת כביסה,
ומקרר וצלי-על-אש...
בחור בייב: וקאדילק חמישים ושש...
בייב: ואולי גם טיול יפה במרחבי עולם...
כלם: ועל כן,
שש פרוטות וחצי וכו'...
יו"ר: עשינו חשבון.
כלם: עשו זה חשבון (3)
יו"ר ובייב: עם נייר ועפרון עשינו חשבון.
בייב: כבר בעוד עשרים שנה...
כלם: או-ו-ו.
יו"ר: כבר בעוד עשרים שנה...
בייב: זה ברור כאור השמש...
כלם: כבר בעוד עשרים שנה...
יו"ר: עשרים שנה... זה נראה... אלף וארבעים שבועות...
בייב: כפול ארבעים שעות בכל שבוע...
יו"ר: ובערך שתיים ורבע נוספות...
בייב: הושלמו מוגדל עבור כל שש נוספות...
יו"ר: יוצא בדיוק...
בייב: שלש אלפים ארבע מאות ואחת עשרה דולר...
יו"ר: וחשעיה ושש פרוטות;
כלם: או-ו-ו.
יו"ר: זה מספיק כדי לבנות
לי וילה עם ברכה שחיה
ממש באמצע הקריה...
יו"ר: זה מספיק כדי לבנות
לי וילה עם ברכה שחיה
ממש באמצע הקריה...

בייב: וגם לקנות ביום בהיר
מפעל תיזימות כאן בעיר,
שה להעביר את הסלר
כפועל שכיר.

כלח: ועל כן,
שש פרוטות וחצי וכו'... (סיד נכנס)

סיד: יו"ר?

יו"ר: כן?

סיד: אפשר להסדיר את השביחה.

יו"ר: איך?

סיד: מר הסלר מוכן להציע לכם טשרה.

יו"ר: מה?

סיד: הוא יתן לכם את התוספת של שש וחצי פרוטות בטנאי שתוותרו על
חשלוט למפרע.

מי: לא נוותר על כלום?

יו"ר: ובכן... המתן סיד... אינני יודע...

בייב: אני כן יודעת. הבה נקבל זאת. נאחנור?

ברנדט: נאחנור נאחנור

ג'ו: (נכנס בריצה) הסלר נואמן באסמח

כלח: הוררה?

יו"ר: קדימה?

בייב: נו, סיד, אני יכולה לנשק אותך? היית כל כך נהדר? אני אוהבת
אותך?

סיד: אמרי לי.

בייב: אני אוהבת אותך?

סיד: אמרי עוד פעם?

בייב: אני אוהבת אותך?

סיד: עוד פעם?

בייב: אמרתי לך: אני - אוהבת - אותך?

סיד: היה היה גבר, אהב את חמד

בייב: היה היחה גברת, אהב את חמד...

סיד: למענה את הדרכון מיגר...

בייב: למענו הלכה להתנזר...

שני יחננו:

אומרים כי לא אהבו כזאת מימות עולם, אני - אוהב יוחנן (יוצאים בשמחה. היינו, היושב על סף הבמם (כח)

היינו:

זה לא יאריך זמן. עכשיו נוביל אחכה לאחד המועדונים המיוחדים בעירנו ששה יש מחיבה משוחפת נתנה על ידי מר הסלר וההסדרות. אמרו לנו להתלבש במיוחד. (הוא קופץ מהבמה, אנו נמצאים במח-בוא הרבנדו. רקוד פיזימות. הסלר קנו על כסא. הוא משתיק את הקהל)

הסלר:

חברים, הצגה זו של שוחפות והרמוניה במפעלנו הולמח בקרבי, ומוב-מחני שמחיבה זו שלכם מהא הצלחה כגירה, שכן היא נובעת מרוח אח-וה משוחפת. (נערה קופצת ונושקת לו)

כלט:

הודרה:

היינו: עכשיו, אפילו אני יכול להאמין בגלדיס. (גלדיס משתדלת להתחמק אבל היא קשורה אליו בשרשרת.)

בייב וסיד: הפיזימה היא כל חיי חמיד

בייב וסיד והראשיים: ורק זאת נגיד: כי הפיזימה

כלח:

אין כמוה.
מה דרוש לי עוד?
זהב, ארמון, אוהו הגוד?
כל זה למה לי אם יש פיזימה לי?

משפט תיזומה

תפיזומה היא
כל חגי תמיד.
רק את זאת נגיד
פי תפיזומה אין פמוה;
מה דרש לי עוד,
ועב, זקמון,
אוחוח פבור?
כל זה למא לי
אה גש תפיזומה ליש

שש פרומות וחצי

שש פרומות וחצי
הן רק שש וחצי פרומות.
שש פרומות וחצי
לא שנות יותר,
זה חנו לי זאת בכל שעה
כל שבוע בשנה,
ואתכל לחיות לי כמו
מולתי סיליונרו

פרוע עם השטון

הפרוע עם השטון (2)
תחוג דקות לא ירצה תחוח
שירטה טגב וחיד חקאב
תעגוף אינו זקוף כמו בתון
פגנה רנוץ הפרוע עם השטון.

שחט נא

נא תשפחנה
אל תהנה לאתלל.
על אצבע טובבה אוקד
לנו לא איכפת תתלל.
תתקמע, ותקשיב עוד
למצע של מעוז.
או שמסילא פבר סאנתר
כל ויכות הוא מיוקתר,

שמע נא,
מה זה נדלקת באש
על אצבעה " וואו כדאי
כל כך לותרגש?
שמע נא,
אחת שרוכת ענניו
היא רק השלח מבט בה
תקבר להך נאצמט בה